

KOMPAS

VELIKONOCE

Volby staršovstva - výsledky
Polévky
Jarní pozdrav z Bohumilic

04/2024

Měsíčník
Sboru CB
v Brně – Kounicova

2	Kalendárium	Josef Vávra
3	Úvodník	Karel Hůlka
4	Sborová kronika	
4	Z jednání staršovstva	staršovstvo
5	Nově zvolené staršovstvo	
6	Představujeme staršovstvo	Petr Buršík
8	Prosby o pomoc	Miroslav Křípač
9	Velikonoční pozdrav	Růžena Jílková
10	Sezona polévek skončila	Jana Hůlková
11	Ať žije Hukot a Teen Challenge	Felix Davídek
12	Kdo byli Schafflerovi	Lydie Horká
13	Letopisy	Josef Vávra
14	Duben v našem sboru	

Fotografiemi a ilustracemi do tohoto čísla přispěli: David Fajfr, Jana Hůlková, PQ a webové stránky.

Na titulní stránce:

Z velikonočního putování a buřtování v Lesním Hlubokém.

SBOR CÍRKVE BRATRSKÉ

Brno Kounicova 15;

kazatel:

Karel Hůlka (tel.: 604 991 260)

vikář:

Vojtěch Barot (tel.: 602 263 480)

kancelář sboru (Lydie Křípačová):
v úterý (17 až 19) – tel.: 530 342 302

<https://cb.cz/brno/>

<https://www.facebook.com/cirkev.bratska.kounicova>

Kalendárium

věcí duchovních i světských

4. – Mezinárodní den ptactva. Připomíná podepsání mezinárodní Konvence o ochraně užitečného ptactva v roce 1906.
4. 1929 – v Brně narozen spisovatel Milan Kundera.
4. 1669 – v bavorském Achdorfu u Lands-hutu narozen německý architekt a stavitel Mořic Grimm. ✨
4. 1969 – vydána apoštolská konstituce Missale Romanum, která umožnila změnu podoby mše tak, jak ji známe z katolických kostelů dnes (celebrování mše čelem k věřícím, mše vedená v národním jazyce, nový řád biblických čtení atd.).
4. 1949 – ve Washingtonu založena Severoatlantická aliance (NATO).
4. 1834 – v Brně narozen historik a archivář Vincenc Brandl.
4. 1889 – v Rychnově nad Kněžnou narozen významný český historik František Mi-chálek Bartoš, pozdější profesor Husovy bohoslovecké fakulty a Komenského evangelické bohoslovecké fakulty.
4. 1924 – v Brně narozen spisovatel a dramatik Miroslav Skála, spoluzakladatel kabaretního divadla Večerní Brno (fungovalo v letech 1959–1992).
4. 1914 – v Praze zemřel český spisovatel Jakub Arbes.
4. 1919 – zřízena Husova evangelická bohoslovecká fakulta v Praze.
4. 1944 – v Kroměříži narozen zpěvák Karel Kryl.
4. 1994 – v Praze zemřel herec a režisér Rudolf Hrušínský.

► pokračování na straně 7

KOMPAS

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 24. 4. 2024. Příspěvky dodané po uzávěrce nemusí projít redakční úpravou. Přípravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), Josef Vávra (gon@email.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz). Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-mail. Děkujeme.

Měsíčník Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Slyšeli jsme...

*Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „To je Pán!“
Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si plášť –
byl totiž svlečen – a brodil se k němu vodou.
(Jan 21,7)*

V životě každého člověka nastanou nevyhnutelně chvíle, kdy člověk narazí na své meze. Pak dojde na různé moudré i nemoudré snahy nějak situaci zvládnout. Příkladem takové snahy zvládnout nezvládnutelné může být jedna stará buddhistická legenda o ženě jménem Kisa Gotami.

I když byla ženou boháče a vlivného člověka, nevyhnul se jí zlý osud. Zemřel jí jediný, dlouho očekávaný syn. Kisa zármutkem zešilela. Nosila po vesnici mrtvé děťátko a prosila, aby je někdo vyléčil. Vesničané nevěděli, co mají s ženou smutkem šílenou dělat, a neúspěšně se snažili Kisu přesvědčit, aby dítě pohřbila.

Tu si jeden starý muž vzpomněl, že do vsi přišel svatý muž – Buddha. Poslal Kisu s děťátkem za Buddhou, že on jí určitě pomůže. Buddha ženě řekl, že má nejprve přinést ze všech domů ve vsi po jednom hořčičném semínku. Podmínkou bylo, že semínko musí pocházet jen z domů, kde nikdo nezemřel. Pak jí pomůže.

Když Kisa chodila po vsi, zjistila, že není žádný dům, kde nikdo nezemřel. Všude jí řekli, že před nějakým časem někoho pochovali. Nešťastná Kisa se vrátila k Buddhovi. Ten jí dal nahlédnout, že všichni jsme součástí koloběhu zrození a smrti a nešťastnou Kisu utěšil.

Tento příběh završený smířením patří k vrcholům lidské moudrosti. Příběh evangelia nás ale vede dál za lidskou moudrost. Příběh evangelia nekončí jen smířením Velkého pátku, ale radostí a nadějí. Jan viděl na břehu jezera vzkříšeného Pána a říká: „To je Pán.“ Petr s radostí běží vodou svému Pánu vstříc. Náš Bůh je nejen Bohem smíření, ale především nové naděje a nového života.

To se netýká jen mezních situací, případně otázek života a smrti. Protože je náš Bůh živý, můžeme s ním počítat už uprostřed tohoto života.

Bůh může a chce promluvit do našeho života i do života Boží církve i do dění na tomto světě. Bůh může změnit, co my nedokážeme. Bůh může dát sílu tam, kde už žádná není. Bůh může dát lásku, kde se zdá, že všechno vyschlo. Bůh může dát sílu k odpuštění tam, kde zbyl jen vztek a hořkost. Bůh může proměnit zármutek ve smíření. Bůh může proměnit vlastní selhání v soucit se slabostmi druhých. Bůh může dát naději tam, kde už žádné lidské důvody k naději nejsou.

► *Karel Hůlka*

DUBEN 2024

„A tak, bratří, svou sílu bledějte u Pána,
v jeho veliké moci.“
Efezským 6.10

NAROZENINY (70+)

1. 4.	bratru Janu Česnekovi z Brna	80 let
7. 4.	sestře Ivaně Nedělkové z Brna	78 let
29. 4.	bratru Ladislavu Jílkovi z Bohumilic	78 let

KŘEST

- ♦ Na Velikonoční pondělí 1. dubna byli v modlitebně BJB pokřtěni **Jonáš** a **Kristián Baní**.

NAROZENÍ

- ♦ 21. března se manželům **Alici** a **Vojtěchovi Horkým** narodil syn **Bjorn**.

Výpis ze zápisů

JEDNÁNÍ STARŠOVSTVA

JEDNÁNÍ BŘEZEN 2024 | BRNO

Přítomni: Vojtěch Barot, Petr Dadák, Karel Hůlka, Miroslav Křipač, Tomáš Nykodym, Lukáš Pacek, Jaroslav Štigler, Josef Vávra.

1. **Staršovstvo** na svém březnovém posledním setkání **reflektovalo práci** za své funkční období, jakož i poznatky vhodné k předání nově zvolenému staršovstvu. Za pozitiva bylo hodnoceno: duchovní vztahy a sdílení ve staršovstvu, jednota ve sboru, úsilí o pravdivost,

příchod a služba bratrů kazatele a vikáře, úspěšné zahájení Cesty obnovy a systematická práce s mladými. Jako věci, které by potřebovaly větší pozornost a úsilí, se pak ukazují zapadávání některých témat (jejich započítání, ale nedotahování), malá schopnost nacházet

spolupracovníky a předávat jim práci, relativní uzavřenost staršovstva vůči sboru (slabší komunikace, nedostatečné povzbuzování a oceňování služebníků ve sboru), určité „umrtvení“ týmu Cesty obnovy. Staršovstvo by chtělo také využít výstupů z dotazníku PULS jako určité zpětné vazby ze strany sboru.

2. Staršovstvo se také věnovalo vyhodnocování poznatků ze seminářů o evangelizaci a jejich využití k další práci sboru.

3. Staršovstvo se také zabývalo podnětem na změnu podoby čelní stěny modlitebny v rámci projektované rekonstrukce. Na základě proběhlé diskuze staršovstvo rozhodlo ponechat její podobu tak, jak byla vypracována Ateliérem Štěpán v projektu.

4. Bylo také rozhodnuto vystoupit na výročním členském shromáždění s příspěvkem o aktuálním stavu postupu přípravy rekonstrukce.

► *staršovstvo*

Nově zvolené staršovstvo

Na výročním členském shromáždění v neděli 24. března bylo zvoleno nové staršovstvo (na léta 2024–2028).

Jeho členy se tak stali (v abecedním pořadí):

Petr Buršík ■ Petr Dadák ■ Miroslav Křipač ■ Lukáš Pacek ■ Ester Pučálková ■ Jaroslav Štigler st. ■ Josef Vávra ■ Tomáš Vrána

Petr Buršík

Pocházím z ateistické rodiny a o křesťanech ve svém okolí jsem neměl ani ponětí do svých 16 let, kdy mě na jedné ze speleologických výprav s Pavlem Dvořákem pozvali dorostenci na svou schůzku. Tenkrát jsem nevěděl, že je mezi nimi i moje budoucí manželka. ☺

V Pána Boha jsem uvěřil a rozhodl se s ním žít na silvestra roku 2005. Na své první shromáždění v našem sboru si pamatuji dodnes: Nesměle jsem usedl vzadu v sále u dveří. Hned se mě ujala Katka (teď už) Dvořáková a ukázala mi, kde je sekce mládeže. Kázání měl Sta-

islav Heczko o přínosech pravidelné docházky do shromáždění pro křesťana – pro mě velice trefné. Pokřtěn jsem byl necelý rok poté. Začátky mé cesty k Ježíši hodně ovlivnila dlouholetá služba Honzy Asszonyi a taky tábory a schůzky dorostu. Tam jsem později působil jako kmet, než jsme s mojí milou Hand'ulou založili svůj vlastní malý dorost o třech členech ☺ a ukazování správného směru na mé cestě víry jsem velice vděčný všem zmíněným a mnoha dalším z vás.

Že neodmítnu nechat se zapsat na kandidátku do staršovstva, jsem věděl už předtím, než jsem byl osloven. Nechtěl jsem totiž ze své vůle zavřít dveře případnému povolání do této služby. Jelikož se ale zdaleka nepovažuji za jednoho z osmi nejvhodnějších kandidátů z řad členů sboru, nepřipravoval jsem se na to, že bych mohl být zvolen. Po zveřejnění volebního seznamu jsem však začal cítit, že vše možná bude jiné, než jsem předpokládal.

Starší má podle svého slibu bdít nad sborem, chránit jej, sloužit mu, povzbuzovat ho i napomínat a být mu příkladem. Skutečnost, že ve mně náš sbor dokáže vidět takového člověka, beru jako obrovskou výzvu od Pána Boha k růstu ve vztahu s Kristem. Příznám se za to a stydím se, že mnoho bratrů a sester z našeho společenství ani neznám jménem. Budu tedy moc vděčný každému z vás, kdo za mnou přijde o čemkoli pohovořit.

Chtěl bych sboru vzkázat to, co musím teď opakovat i sám sobě: Nenech se ovládat strachem ze změny. Stagnaci Bůh zřídka kdy používá ke svému dílu lásky. Jinými slovy: *Neboj se, toliko věř.*

► Petr

KALENDÁRIUM

VĚCI DUCHOVNÍCH I SVĚTSKÝCH

František M. Bartoš

14. 4. 1614 – v Horaž-
dovicích zemřel
kněz a bratrský
dějepisec Jan Jaffet,
učitel Viléma

Slavaty, autor knih
Hlas Strážný, Meč

Goliášův či Historie o původu Jednoty bratrské.

Pius IV

14. 4. 1759 – v Londýně zemřel německých hudební skladatel Georg Friedrich Händel.

16. 4. 1564 – papež Pius IV. na základě žádosti císaře Ferdinanda I. umožnil v Čechách a na Moravě přijímání pod obojí způsobou.

16. 4. 1919 – vzniká Velké Brno přičleněním měst Královo Pole a Husovice a obcí Bohunice, Černovice, Dolní a Horní Heršpice, Juliánov, Jundrov, Kamenný Mlýn, Kohoutovice, Komárov, Komín, Lískovec, Maloměřice, Medláňky, Obřany, Přízřenice, Řečkovice, Slatina, Tuřany, Vejvanovice (dnes Brněnské Ivanovice), Žabovřesky a Židenice k městu Brnu.

17. 4. 1849 – v Brně založena Národní jednota moravská sv. Cyrila a Metoděje, předchůdkyně dnešní Matice moravské.

17. 4. 1944 – ve věznicí v Brandenburgu popraven katolický kněz a průkopník ekumenického hnutí Una sancta Max Joseph Metzger. ❀

Max J. Metzger

18. 4. – Mezinárodní den památek a sídel. Vyhlášen v roce 1982 mezinárodní památkářskou organizací ICOMOS.

20. 4. 1529 – sepsán protest německých evangelických knížat proti rozhodnutí císaře Karla V. zrušit usnesení předchozího špýrského sněmu z roku 1526 o náboženské svobodě.

22. 4. – Den Země. Celosvětová akce zaměřená na podporu a propagaci ochrany životního prostředí. Slaven od roku 1970, od roku 1971 organizován OSN.

Immanuel Kant

22. 4. 1724 – v pruském Königsbergu narozen filozof Immanuel Kant.

28. 4. 1944 – v Praze narozena spisovatelka a překladatelka a pozdější učitelka na brněnském Biskupském gymnáziu Milena Fucimanová.

Milena Fucimanová

30. 4. 1344 – pražské biskupství povýšeno na arcibiskupství.

► Josef Vávra

❖ Události označené ❀ jsou rozvedeny v Letopisech (na straně 13).

Prosby o pomoc

Přípravné práce na rekonstrukci naší modlitebny se blíží ke konci. V dohledné době, ideálně ještě během jarních měsíců, nás proto čeká finální rozhodnutí o výběru dodavatele stavby a také o způsobu financování. Právě financování je jedna z věcí, kterou budeme muset vyřešit. Je to zároveň téma velmi těžké, o kterém se nám i těžko mluví nebo píše.

Zejména díky obětavosti mnohých z Vás se nám podařilo uspořít částku ve výši asi poloviny předpokládaných nákladů stavby. Druhá část je plánována formou půjčky. Postupně jsme proto oslovili jak členy a přátele sboru, tak ostatní sbory a jejich členy a také samotnou Radu Církve bratrské a její stavební fond. Z těchto zdrojů máme předběžně přislíbeno většinu půjček. Stále nám však asi 10 % chybí. Navíc bychom potřebovali dalších asi 10 % jako rezervu pro nenadálé situace během stavby.

Proto jsme prověřili také možnost komerčních úvěrů u bank, případně jiných finančních společností. Tato cesta má však několik úskalí: výsledná částka, kterou si můžeme půjčit, je relativně nízká, neboť je ovlivněna našimi příjmy, do kterých se ale nepočítají dary. Další nevýhodou je nutnost vložení zástavního práva bance na opravovanou

nemovitost, čímž dojde mimo jiné ke zvýhodnění před ostatními věřiteli z řad našich členů a ostatních sborů.

Další možnost, kterou jsme prověřili, je oslovení některých nadací a externích dárců. Prakticky se ukázalo, že i tato cesta nám zůstává uzavřena. Nadace se soustředí na konkrétní projekty pomoci, kam náš sbor nyní nezapadá, a půjčky od nadací také možné nejsou.

Hledání financování jde ruku v ruce se snížením nákladů a rozsahu stavby. Oproti původním plánům nebudeme zvětšovat suterén, nebudeme stavět druhý výtah (vedle toho stávajícího v předním domě), výrazně omezíme vzduchotechniku s klimatizací a nepředpokládáme ani žádné další prvky, které nejsou nezbytné. Tato úspora ušetřila další náklady, ale ani to ještě nestačí.

V tuto chvíli se tedy zdá, že nevíme jak dál. Předpokládáme, že velká část členů a Vás čtenářů Kompasu již přispívá na chod sboru i rekonstrukci takovou částkou, kterou si může dovolit a další navýšení už není možné.

Přesto však je možná mezi námi ještě někdo, kdo by ještě mohl pomoci: mimořádným či pravidelným finančním darem nebo půjčkou. Bez této pomoci dalších lidí se neobejdeme, a proto o takovou pomoc nyní i touto neobratnou cestou prosíme.

Druhá prosba se týká už doslova každého z nás: prosím myslíme na rekonstrukci na svých modlitbách, aby nám Pán Bůh ukázal správnou cestu pro náš sbor i v této věci a pomohl nám jí projít, když se na ni společně vydáme.

Velikonoční pozdrav

On vydán jest pro hříchy naše a vzkrášen pro ospravedlnění naše.

Římanům 4,25

Ježíš žije! To je poselství velikonočního rána. Vstal z mrtvých, aby dokázal, že je Pánem života i smrti. Tento Ježíš se zjevuje svým učedníkům. Ví o jejich neúspěchu poslední noci. I nám se často v životě nedaří věci, o které usilujeme. Přítomnost Pána Ježíše nás má přesvědčit, že co je nemožné u lidí, je možné u Boha. V Něm můžeš mít hojnost všech potřeb a jistotu úspěchu.

Pán Ježíš nevyčítá Petrovi jeho zapření. On ví, že výčitky neřeší vzájemné vztahy. Jen láska je mostem obnovení vzájemné důvěry. Boží láska nezemřela na kříži. Ona žije a chce naplňovat i tvoje srdce.

Petr se při výzvě k následování ohlíží na Jana. Neohlížejme se na druhé, když nás Pán Ježíš volá. Každého z nás si vede jinou cestou.

Jak odpovíš na div Boží lásky? Kdo v ní opravdu uvěří, nemůže jinak, než odpovědět zase láskou k Bohu i k bližním.

Dokonáno jest!

Zvolal z kříže Boží Syn
když splnil ten přetěžký úkol.
Do tmy se zahalil celý kraj
a ticho se rozprostřelo vůkol.

Za naše hříchy Otec trestal Syna,
který až do smrti poslušný byl.
Jenom Jeho oběť byla dostatečná,
aby Bůh hříšníkům odpustil.

Je dokonáno! To ale konec není.
Je to jen část plánu záchrany.
Ježíš vstal z hrobu, Ježíš je vítěz!
Boj o náš život je vyhraný.

Chválíme Boha, že nás nezatratil,
za milost, kterou nám dal.
Chválíme Ježíše, že nejenom
židovský,
ale též náš je Pán a Král.

Přejeme sobě navzájem požehnané
velikonoční svátky.

*Za Bohumilické
Ružena Jílková*

SEZONA POLÉVEK SKONČILA

Spolu s březnem skončila i další sezona, kdy jsme vařili polévky pro potřebné a rozdávali je na Římském náměstí. Pět měsíců uteklo rychle a je čas se ohlédnout, co ten čas přinesl.

Za prvé – zájem o polévky se nezmění, naopak mám pocit, že přicházejí další lidé. Za druhé – vděčnost a díky obdarovaných nemizí. Souvisí to jistě i s kvalitou polévek, které vaříme. Opakovaně slyšíme, že jsou to nejlepší polévky ze všech, které lze v Brně dostat. Z toho plyne za třetí – poděkování všem, kteří se podílejí na jejich přípravě, vaření a dovozu na Římák. Služebníků, kteří

obětují svůj čas a síly, je více než dvacet. Jsme vděční za Matěje, který se přidal, a určitě existuje prostor pro další, kteří by se chtěli připojit. V takovém případě se obraťte na Janu a Martina Rausovy.

A výhled na podzim? Podařilo se koupit tři nové várnice, takže od podzimu můžeme distribuovat ne padesát, ale šedesát litrů polévky. Zatím nám chybí druhá kárka, protože do jedné se tři várnice nevejdou, ale máme ji přislíbenou.

Ještě moje prosba na závěr: Pamatuje si někdo na první rok, kdy to všechno začalo?

► *Jana Hůlková*

AŽ ŽIJE HUKOT A TEEN CHALLENGE

V neděli 10. března jsme měli po nedlouhém čase zase mládežnické bohoslužby – a bylo to opět fantastické! Jako kdyby zavanul, ale snad lépe vyjádřeno, zahučel Duch svatý do našich formálních bohoslužeb! Vnímám to jako zcela zřetelné působení Ducha Božího a jako ukázkou slavení Pána Boha jiným než našim tradičním způsobem. Především to bylo dáno chválicí skupinou, která novými písněmi za doprovodu několika nástrojů vytvořila příjemnou atmosféru pro setkání s Pánem Bohem. Texty písní odpovídají dnešní době a jsou zpívány dnešním jazykem – za což jsem obzvláště vděčný. Kázání bratra vikáře na téma „Osvozuující evangelium“ bylo také orientováno na širší publikum, než bývá zvykem. Přitom i starší lidé si z něho mohli načerpat mnoho „živé vody“ pro svůj duchovní život. Také ostatní části bohoslužby byly poněkud jiné – ať už se to týkalo přímluvných modliteb, které se konaly opět v malých skupinkách, nebo třeba oznámení promítaná na zeď s novou grafikou. Také svědectví sestry Emy Bagarové bylo velmi pěkné a zaměřené na zkouškové období studentů. Mám velkou radost, že naše mládež jde v čele snah o duchovní obnovu a posouvá tak vlastně celý sbor k novému prožívání našeho vztahu s Pánem Bohem při slavení nedělní liturgie. Ať se daří i nadále, ať žije Hukot!

Další neděli 17. března byli našimi hosty přátelé z Poštovic z Teen Challenge. Opět mimořádný zážitek!

Svědectví tří „studentů“ o lásce a Božím milosrdenství snad každého musela vzít za srdce! Také jejich poradce a kazatel Jiří

Zavadský jako vždy nezklamal! Nadchl nás svojí interpretací biblického podobenství o milosrdném Samařanu, a co mohu osobně nejvíce vyzdvihnout a ocenit, je to, že se nebojí otevřít témata, která jsou prakticky na kazatelně tabu. Tak jsme si mohli vyslechnout úvahu o rozdílu znásilnění muže a ženy a také třeba o tom, že dnes bychom mohli místo Samařana potkat v roli milosrdného člověka někoho, koho opravdu nemusíme, třeba homosexuála. Jsou to opravdu v našem sboru nové netradiční úvahy a nové myšlení, které osobně vnímám jako vanutí Ducha svatého. Bohoslužba trvala bez patnácti minut dvě hodiny, což je snad i rekord – mně osobně to velmi vyhovuje, ale hlavně obsah je zajímavý a přitažlivý, a což bych si přál nejvíc, aby byl přitažlivý i pro nově příchozí.

Prosím Pána Boha o milost pro náš sbor mít občas takové mimořádné bohoslužby, prosím o nové služebníky Církve, o nové nebojácné kazatele a o naši odvahu vidět a prožívat naše pobožnosti novým a neotřelým způsobem. Amen.

► *Felix Davídek*

Kdo byli

William Gottlieb Schauffler a Henry Albert Schauffler?

V minulém Kompase se psalo o historii našeho sboru v Brně. U toho byl obrázek **W. G. Schaufflera** (1798–1883). Tento muž byl německý misionář. Uvěřil v Rusku, od r. 1826 sloužil jako nezávislý misionář v Turecku, a nakonec se odvážně zcela bez majetku vydal do Spojených států – jen s oblečením, flétnou a pověstným jediným dolarem. Vystudoval tam teologický seminář, přitom se živil soustružením. Po roce 1831 se vrátil do Turecka a působil tam 44 let, mj. přeložil Písmo do turečtiny. Byl to vzdělanec schopný mluvit deseti jazyky a číst ještě mnoho dalších. Pobýval také ve Vídni a zabýval se tam překládáním Písma do hebrejštiny a španělštiny. Při této práci zahořelo jeho srdce pro lid tehdejšího Rakouska. Velmi jej těšilo, když se jeho syn Henry (1837–1905), který nejprve sloužil na misiích v Turecku, a další mladí bostonští misionáři Edwin A. Adams (1837–1927), Albert W. Clark (1842–1921) a Walter S. Alexander po dlouhých poradách a modlitbách rozhodli, že se podrobí vůli Páně a v roce 1872 se vydali se svými rodinami sloužit do Čech.

Henry Albert Schauffler

se stěhoval se svou ženou Clarou a malými dětmi v roce 1874 do Brna. Měli dohromady 10 dětí, některé se narodily až v Brně. Snad i proto misii začínají hlavně činnostmi obrácenou k dětem, k nedělní škole. Práce nebyla bez překážek. Brzy úřady shromáždění zakázaly, oni zaplatili pokutu, ale hned se

odvolali. Teprve za dva roky se rozhodlo, že se setkání v jejich bytě mohou konat, ale bez přítomnosti dětí. Brzy nato paní Clara onemocněla, proto se misionáři rozhodli pro návrat do Ameriky, kde roku 1883 umírá. V roce 1903 se ještě jednou bratr Schauffler ukázal v Praze a v Brně, ale už jen jako host.

Zajímavé je, že během pobytu v Brně také Schauffler zjistil, že Masarykova choť je Američanka, a tak se jim přihlásil. Profesor Masaryk si rodinu Schaufflerových oblíbil – zvláště Henryho, protože byl muž dobrý, řádný i vzdělaný; líbilo se mu, že uměl skvěle kázat a pomáhal, komu mohl, nejen jako misionář slova, ale i činu.

Další život Henryho v Americe byl také požehnaný: Roku 1883 byl jmenován vedoucím duchovním slovanských misíí v USA pod záštitou Bohemian Mission Board of Cleveland (mezi českými přistěhovalci). Také se v roce 1885 stal pastorem nově zřízeného Betlémského kostela. Dále Schauffler přesvědčil Claru Hobartovou, aby založila Slovanský dům čtenářů Bible (školu) hned vedle jeho kostela. V roce 1892 se Schauffler oženil s první učitelkou této školy C. Hobartovou a měli spolu 3 děti. Později škola přijímala kvalifikované studenty všech národností. Po smrti Dr. Schaufflera 15. února 1905 byla škola přejmenována na Schaufflerovu misijní výcvikovou školu a fungovala až do roku 1957. Dodnes jméno Henryho Schaufflera připomíná budova **Schauffler Hall**, součást Presbyterianského semináře v Richmondu.

k dubnovým výročím

3. 4. 1669 – narozen Mořic Grimm. Ačkoliv pocházel z Bavorska, proslavil se zejména v českých zemích. Od roku 1690 působil jako člen cechu zedníků a kameníků v Praze, roku 1704 se pak přestěhoval do Brna, kde se usadil a získal měšťanská práva. S Brnem je také spojeno nejvíce jeho děl – provedl dostavbu dominikánského kláštera, přestavbu domu pánů z Kunštátu, dostavbu minoritského kláštera včetně stavby lorety a přestavbu kostela sv. Janů, dostavbu Stavovského domu (dnešní Nová radnice), stavbu augustiniánského kláštera (dnešní Místodržitelský palác), Schrattenbachův palác (dnešní ústředí Mahenovy knihovny), stavbu hrobky pod kapucínským klášterem, přestavbu Reduty, stavbu proboštví starobrněnského kláštera a řadu dalších. Podílel se také na fortifikačních stavbách na Špilberku, a to včetně stavby kasemat. Z významných mimobrněnských děl lze jmenovat přestavby zámků v Lysicích a Hrotovicích, kostelů sv. Mikuláše v Deblíně, kostela Nanebevzetí P. Marie v Kyjově či kostela sv. Jiří v Ořechově-Tikovicích. Okolo roku 1750 přenechal svou živnost svému synovi Františku Antonínovi. Zemřel 17. června 1757 a byl pohřben v hrobce kapucínského kláštera, kde lze jeho ostatky dodnes spatřit.

17. 4. 1944 – popraven katolický kněz Max Joseph Metzger. Pocházel z bádenského Schopfheimu, vystudoval univerzitu ve Freiburgu a poté ve švýcarském Fribourgu, kde získal doktorát z teologie. Roku 1911 byl vysvěcen na kněze. Za 1. světové války působil jako vojenský kaplan v německé armádě, z níž byl ale poté propuštěn pro špatné zdraví. Jeho zkušenosti z frontové linie jej přivedly k myšlenkám pacifismu – roku 1916 publikoval prohlášení Frieden auf Erden (mír na Zemi), kde požadoval ukončení válek ve světě. Zapojil se také do hnutí proti alkoholismu, angažoval se dále i v esperantistickém úsilí. Roku 1920 se

setkal s papežem Benediktem XV., který jej podpořil v jeho úsilí o odzbrojení Evropy. Byl dlouhodobě aktivní rovněž v ekumenických snahách, v roce 1938 založil Bratrstvo Una sancta, hnutí usilující o sblížení katolické a luterské církve. Po nástupu Adolfa Hitlera k moci byl Metzger několikrát pro své pacifistické aktivity uvězněn. Roku 1943 sepsal memorandum o nutnosti reorganizace Německa a jeho zařazení do budoucího světového mírového systému. Memorandum chtěl poslat kurýrem do zahraničí uppsalskému arcibiskupovi Erlingu Eidemu, jeho kurýr se ale ukázal být agentem gestapa. Metzger byl zadržen a Lidovým soudem odsouzen k trestu smrti. Popraven byl ve věznici v Brandenburgu. Takto popsal v jednom listu z vězení sebe sama a své úsilí:

Jsem katolickým knězem a jsem jím tělem i duší. Moje duchovní zaměření ovšem neodpovídá představě, která se často spojuje s knězem. Kulturní byrokracie, odvrát od světa, odtrženost od života, duchovní úzkoprsost, legalismus a tradicionalismus jsou mi na hony vzdálené. Jsem člověkem se samostatným úsudkem a aktivním zájmem o události ve světě. Můj náboženský postoj je zcela určován myšlenkou Božího království a etosem evangelia, který jsem se po celý život pokoušel brát vážně a který jsem hájil před jednotlivci i společností. [...] Ačkoli jsem byl uznáván za kněze věrného církvi, hájil jsem i uvnitř církve určitou samostatnou linii tím, že jsem vystupoval proti všemu zélotství a farizeismu a všemu úsilí o politickou moc a usiloval jsem o náboženský postoj, odpovídající ideálům prvotního křesťanství. [...] Ve všech otázkách jsem se snažil vytvořit si ve svědomí samostatný názor. Kde jsem po důkladném zkoumání dospěl ke jasnému přesvědčení, hájil jsem je sice s opatrností, ale odvážně a všem překážkám navzdory a často jsem v zájmu pokroku nesl svou kůži na trh tam, kde ostatní hleděli na své osobní vyhody. Viděli-li ve mně mnozí zatvrzeleho idealistu, pak mi přátelé říkali, že mé neštěstí spočívá v tom, že hájím pravdu o roky nebo desetiletí dříve, než ji lze pochopit.

Duben v našem sboru

Nedělní shromáždění i biblické hodiny jsou přenášeny on-line prostřednictvím YouTube, platný odkaz najdete vždy na cb.cz/brno.

Pravidelné i mimořádné pobožnosti

(v 10.00, pokud není uvedeno jinak)

- 7. 4. kaz. Karel Hůlka
- 14. 4. vik. Vojtěch Barot
- 21. 4. kaz. Karel Hůlka
- 28. 4. kaz. Jan Asszonyi (*křest Michae-la Štiglera*)
- 5. 5. kaz. Karel Hůlka (*Věčeře Páně*)

Modlitební chvíle

vždy v neděli v 9.20 ve spodních místnostech.

Biblické hodiny (středa v 18.00)

- 3. 4. vik. Vojtěch Barot
- 10. 4. kaz. Karel Hůlka
- 17. 4. br. Josef Vávra
- 24. 4. br. Petr Raus
- 1. 5. kaz. Karel Hůlka

Dorosty i mládež

Mládež: pondělí 17.30 – 19.30

Malý dorost: úterý 17.00 – 19.00

Velký dorost: čtvrtek 17.00 – 19.00

Zkoušky pěveckého sboru

Každou středu 19.05 – 20.30

Dětský pěvecký sboreček

Dle oznámení.

Klub rodičů a dětí

Středa – 9.30

Aktuální informace jsou na facebookové skupině CBmamaCluB nebo u Pavlíný Hotařové (pavlina.hotarova@gmail.com).

On-line biblická skupinka

Pátek 20.00, odkaz pro připojení je vždy na webových stránkách sboru.

Úterní hloubání nad Písmem

Každé úterý 17.00–19.00, zamýšlení nad textem, který bude předmětem následující biblické hodiny. Kdokoliv je srdečně vítán!

Setkání seniorů

úterý 9. 4. v 10.00

Setkání seniorů opět bude, dá-li Pán, druhé úterý v měsíci, tj. **9. dubna v 10 hodin**. Naším hostem bude sestra farářka **Světluše Košíčková ze sboru Církve československé husitské v Brně-Tuřanech**. Poví nám o své duchovní cestě, o potížích za minulého režimu, o svých minulých i současných aktivitách a také zodpoví vaše případné dotazy.

Těšíme se na vás, milí senioři!

LANDPROJEKT

Stavba městečka z kostek pro děti od 6 do 12 let v našem sboru proběhne v pátek 19. 4. od 14.00 do 18.00 a v sobotu 20. 4. od 9.00 do 16.00. Cena: 50 Kč za dítě na den.

Oznámení pro Kompas zpracovává Lydie Křipačová. Prosíme, abyste oznámení týkající se akcí dalšího měsíce směřovali právě k Lydii, nebo zaslali do redakční rady Kompassu.